

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXI. — Wydana i rozesłana dnia 1. lipca 1897.

Treść: (№ 150—151.) 150. Obwieszczenie o zwinieciu cechowni w St. Pölten, Scheibbs, Ried, Braunau w Górnej Austrii, w Bochni, Czaślawie i Chebie. — 151. Rozporządzenie, którem w wykonaniu §§. 28 i 198 ustawy z dnia 25. października 1896, urządza się wysokość wynagrodzenia kosztów podróży należącego się przewodniczącym i członkom komisji podatku zarobkowego powszechnego i podatku osobisto-dochodowego, tudzież wydaje się postanowienie w przedmiocie roszczenia prawa do wynagrodzenia kosztów podróży doradcom poufnym w myśl §. 199 wybranym.

150.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 17. czerwca 1897,

o zwinieciu cechowni w St. Pölten, Scheibbs, Ried, Braunau w Górnej Austrii, w Bochni, Czaślawie i Chebie.

Odnosnie do rozporządzenia z dnia 30. listopada 1866 (Dz. u. p. Nr. 149), podaje się do wiadomości, że cechownie, złączone z c. k. Urzędami podatkowymi głównymi w St. Pölten i Czaślawie, tudzież z c. k. Komorami głównymi w Braunau w Górnej Austrii i w Chebie, nakoniec z c. k. Urzędami podatkowymi w Scheibbs, Ried i Bochni, zostaną z dniem 31. lipca 1897 zwiniete.

Dotychczasowe okręgi urzędowe cechowni w St. Pölten i Scheibbs przyłączają się do bezpośredniego okręgu urzędowego c. k. Urzędu cechowniczego głównego w Wiedniu, okręgi cechowni w Ried i Braunau w Górnej Austrii, do bezpośredniego okręgu urzędowego c. k. Urzędu cechowniczego w Linzu, okrąg cechowni w Czaślawie, do bezpośredniego okręgu urzędowego c. k. Urzędu cechowniczego w Pradze a okrąg cechowni w Bochni, do bezpośredniego okręgu urzędowego c. k. Urzędu cechowniczego w Krakowie.

Dotychczasowy okrąg urzędowy cechowni w Chebie przyłącza się do okręgu cechowni w Karłowych Warach, który w skutek tego obejmować będzie cały powiat skarbowy chebski.

Biliński r. w.

151.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. czerwca 1897,

którem w wykonaniu §§. 28 i 198 ustawy z dnia 25. października 1896 (Dz. u. p. Nr. 220), urządza się wysokość wynagrodzenia kosztów podróży należącego się przewodniczącym i członkom komisji podatku zarobkowego powszechnego i podatku osobisto-dochodowego, tudzież wydaje się postanowienie w przedmiocie roszczenia prawa do wynagrodzenia kosztów podróży doradcom poufnym w myśl §. 199 wybranym.

§. 1.

Według §§. 28 i 198 ustawy z dnia 25. października 1896 (Dz. u. p. Nr. 220) o podatkach osobistych bezpośrednich, przewodniczący i członkowie komisji podatku zarobkowego powszechnego i podatku osobisto-dochodowego, jakoteż ich zastępcy, o ile nie są urzędnikami rządowymi czynnymi, mają prawo żądania wynagrodzenia kosztów podróży.

§. 2.

Wysokość tego wynagrodzenia za podróż tam i napowrót a mianowicie za odległość miejsca zamieszkania uprawnionego do żądania od siedziby

komisyi, lub odwrotnie, siedziby komisyi aż do miejsca zamieszkania dotyczącej osoby, ustanawia się jak następuje:

od 2 aż do 4 kilometrów	1 zł. — c.
nad 4 „ „ 6 „	1 „ 50 „
„ 6 „ „ 9 „	2 „ — „
„ 9 „ „ 12 „	2 „ 50 „

gdy zaś odległość przenosi 12 kilometrów, za każdy następny kilometr 20 c., przyczem ułamki kilometra aż do pięciu dziesiątych włącznie opuszczają się, przenoszące zaś pięć dziesiątych kilometra, liczą się za cały kilometr.

Gdy odległość wynosi mniej niż 2 kilometry, wynagrodzenie płaci się tylko wyjątkowo, jeżeli udowodnione będą okoliczności zasługujące na szczególne względy (np. nadzwyczajna niepogoda, ułomność fizyczna itp.), a to w powyższym wymiarze najmniejszym 1 zł.

Odległości służące za podstawę do oznaczenia kosztów podróży, podawać należy w najkrótszych jejnych przestrzeniach.

§. 3.

Tam, gdzie można używać kolei żelaznych lub statków parowych, wynagrodzenie w §. 2 ustanowione, stosuje się tylko aż do odległości 30 kilometrów; co do większych odległości płacić się będzie za przestrzenie, które można przebyć koleją żelazną lub statkiem parowym, ceny pociągów osobowych, a mianowicie przewodniczącym, tudzież członkom komisyi krajowych podatku zarobkowego i komisyi rekursowych, cenę wagonów I. klasy a członkom komisyi zarobkowo-podatkowych i szacunkowych, cenę wagonów II. klasy. Za statki parowe zwraca się wszystkim cenę I. klasy.

Jeżeli zaś w przypadkach takich, to jest, gdy odległości przenoszą 30 kilometrów, należytość za podróż koleją lub statkiem parowym, z doliezeniem należytości za powóz do dojazdu i odjazdu, tudzież kosztów przewozu pakunku, wynosi mniej niż należytość przypadająca według §. 2go za odległości 30 kilometrowe, liczyć należy tę należytość za 30 kilometrów przypadającą.

Osoby, które z powodu swojego stanowiska mogą bezpłatnie podróżować kolejami lub statkami parowymi na dotyczących przestrzeniach (np. członkowie Rady kolejowej państwa lub rad zawiadowczych, albo urzędnicy przedsiębiorstw kolei żelaznych itp.), nie mogą żądać wynagrodzenia za podróż koleją żelazną lub statkiem.

§. 4.

W tych przypadkach, w których przyznaje się wynagrodzenie tylko za podróż koleją lub parowcem,

taksy lub przyjęte w miejsce należytości za dowiezienie do stacyi kolei lub statków i za odwiezienie z tych stacyi, liczyć się będzie według wykazu, który w tym względzie wydało c. k. Ministerstwo handlu.

Ponieważ w rzeczonym wykazie zamieszczone zostały tylko miejsca najbliższe stacyi kolei żelaznych i statków, przeto dla miejsc odleglejszych postanawia się pod względem wynagradzania kosztów powozu, co następuje: Przedewszystkiem różnić należy, czy idzie o dojazd do stacyi kolei żelaznej lub statków, czy o odjazd z tych stacyi; w pierwszym przypadku (dojazd) zwracać należy należytość w punkcie 1 ustanowioną za całą przestrzeń od siedziby uprawnionego do żądania a względnie od siedziby komisyi aż do najbliższej stacyi kolei żelaznej lub statków, w drugim zaś przypadku (odjazd), za przestrzeń częściową aż do najbliższego miejsca taksę lub przyjętą w miejscu należytość a stąd aż do celu ostatecznego należytość według §. 2.

§. 5.

Za przewóz pakunku podróznego nie płaci się żadnego wynagrodzenia, jeżeli czas potrzebny na posiedzenia komisyi, tudzież na bezpośrednią podróż tam i napowrót wynosi najwięcej dwa dni.

Jeżeli wynosi więcej niż dwa dni, płaci się jadącym zakładami przewozowymi wynagrodzenie ryczałtowe za przewóz pakunku (łącznie z należytością za przeniesienie lub przewiezienie pakunku od stacyi kolei żelaznej lub statków do najbliższego miejsca i odwrotnie), a mianowicie tak za podróż do celu jak i za powrotną w kwocie 1 zł. a względnie 1 zł. 50 c. podług tego, czy dotyczący zakład przewozowy przewozi część pakunku niepłatnie, czy nie.

Lecz jeżeli przestrzenie przebyte rzeczonymi zakładami przewozowymi wynoszą w jednym kierunku więcej niż 70 kilometrów, kwotę ryczałtową wynagrodzenia za przewóz pakunku podróznego podwyższa się z 1 zł. 50 c. na 2 zł.

§. 6.

Gdy siedziba komisyi tudzież mieszkania jej przewodniczących i członków znajdują się w mieście bardzo rozległym, jak np. Wiedeń, Praga (z grupami domów łączącymi się z temże miastem) itp., płacić się będzie wynagrodzenie za powóz w takim razie, jeżeli mieszkanie znajduje się poza obrębem idealnego koła, którego środkiem jest siedziba komisyi a promień ma 1800 metrów długości

w linii powietrznej. Wynagrodzenie to płacone będzie podług taryfy taks flakerskich (powozów parokrotnych) ustanowionych urzędownie dla dotyczącego miasta. Z powodów zasługujących na szczególne względy (§. 2) wynagrodzenie za powóz będzie płacone, chociażby mieszkanie leżało w obrębie tego koła, za odpowiednim potwierdzeniem przewodniczącego, jemu zaś samemu bez potwierdzenia.

§. 7.

Oprócz należytości w §§. 2 i 6 przepisanych, do których mają prawo także zastępcy przewodniczących i członków komisji podatku zarobkowego powszechnego i podatku osobisto-dochodowego, żadne inne koszty nie będą zwracane.

§. 8.

Koszta podróży (§§. 2 aż do 6 włącznie) wypłaca się zwyczajnie tylko za podróż do celu na początku kadencji a koszta powrotu po zamknięciu kadencji; jednakże w razie przerwy w posiedzeniach (np. przed niedzielą lub świętem) wypłaca się koszta tak powrotu, jakoteż i powtórnej podróży do celu i powtórnego powrotu.

§. 9.

Przeciwko odmówieniu lub wymiarowi wynagrodzenia kosztów podróży służy członkom komisji podatku zarobkowego i komisji szacunkowych prawo odwołania się do Władzy skarbowej krajowej a członkom komisji krajowych lub rekursowych do Ministerstwa skarbu, rekurs zaś wnieść należy do przewodniczącego komisji w przeciągu dni 30 od uwiadomienia. Dalszy rekurs od decyzji, którą Władza skarbowa krajowa wyda co do rekursu, nie jest dopuszczalny.

Przewodniczącemu komisji służy w sprawie jego własnych kosztów podróży prawo odwołania się od zarządzeń Władzy skarbowej krajowej w tym samym terminie do Ministerstwa skarbu.

§. 10.

Członkowie komisji (i ich zastępcy) dochodzą roszczeń swoich do wynagrodzenia kosztów podróży w ten sposób, że każdy z nich przy sposobności pierwszego wynagrodzenia kosztów podróży oddaje przewodniczącemu komisji szczegółowy rachunek z dołączeniem w razie zastosowania taryfy należytości w § 2 podanej, wykazu odległości potwierdzonego przez właściwą Władzę polityczną pierwszej instancji, którego według okoliczności zażądać ma z urzędu przewodniczący komisji, poczem tenże bada rachunek pod względem dokła-

dności, w razie potrzeby prostuje a następnie opatruje przekazem wypłaty z wymienieniem kasy, podpisem swoim i pieczęcią urzędową komisji, na przykład:

„Płatny w c. k. Kasie głównej krajowej w Wiedniu w kwocie dwanaście (12) złotych 50 c.

N. N.,
przewodniczący.“

Za złożeniem tego przekazu, wykazu odległości i kwitu niestępowanego wypłaci przekazaną kwotę odbiorey jeszcze przed jego odjazdem, oznaczona kasa państwa znajdująca się w siedzibie komisji lub najbliższej jej siedziby (w stolicach krajowych kasa główna krajowa, kasa skarbowa krajowa lub urząd płatniczy krajowy, w innych miastach urząd podatkowy główny lub urząd podatkowy).

Każdą taką kwotę zaciągnąć należy do rachunku na karb dotacyi komisji w mowie będących, wyznaczonej odnośną ustawą skarbową.

W razie powtórnej podróży z miejsca zamieszkania do miejsca komisji i napowrót, jeżeli tymczasem nie zaszła zmiana co do miejsca zamieszkania, dostatecznym jest do wydania i odbioru wynagrodzenia kosztów podróży kwit (niestępowany) na pierwszorazową kwotę opiewający, przez przewodniczącego komisji potwierdzony i pieczęcią urzędową opatrzony.

§. 11.

Wynagrodzenie kosztów podróży przypadające samemu przewodniczącemu komisji (nie należącemu do pocztu urzędników rządowych czynnych) wypłaca odpowiednia kasa państwa jedynie za jego kwitem, szczegółowy zaś rachunek, do którego według okoliczności dołączony być ma wykaz odległości przez Władzę polityczną pierwszej instancji potwierdzony, dołączać ma tenże tylko po pierwszej podróży i w razie zmiany siedziby, po tej podróży, która potem najprzód nastąpi.

§. 12.

Przewodniczący winien imienny spis wynagrodzeń kosztów podróży, w ciągu każdego miesiąca członkom komisji do wypłaty przekazanych, tudzież tych, które sam odebrał, nadesłać aż do 5. następnego miesiąca do odpowiedniej Władzy skarbowej krajowej.

Departamenty rachunkowe Władz skarbowych krajowych winny na podstawie tych spisów poczynić zapiski w ksiązkach rachunkowych i po nadejściu dzienników sprawdzić natychmiast dokładnie dołączone rachunki i kwity pod względem właściwości

odebranych kwot i w razie znalezienia niewłaściwego policzenia, uwiadomić o tem przewodniczącego komisji, w celu potrącenia z najbliższego wynagrodzenia kosztów podróży dotyczącej osoby. W podobny sposób uwiadamić go należy o różnicach na szkodę składających rachunki, celem wciągnięcia w najbliższy kwit na koszta podróży, dla uzyskania późniejszej wypłaty.

Imienny spis wynagrodzeń kosztów podróży uznanych za wyrzeczłone, winna Władza skarbową krajową zwracać w przywołanym czasie przewodniczącym komisji jako materiał do rewidowania kwot kwitowanych przez tych samych członków komisji za następne podróże.

§. 13.

Postanowienia powyższe stosować należy odpowiednio do wynagradzania kosztów podróży doradców poufnym na zasadzie §. 199 (w §. 1) powołanej ustawy wybranym, gdyby wyraźnie żądali wynagrodzenia kosztów podróży. Prawa, stosownie do postanowień powyższych przewodniczącym komisji służące pod względem sprawdzania kosztów podróży i przekazywania ich do wypłaty, służą co do kosztów podróży doradców poufnym Władzom podatkowym.

Biliński r. w